

Chương Gió

Tập san số 6 - Tháng 4/ 2019

Mục lục

Trang

LỜI NGỎ

1

LĂNG KÍNH

- * Tại sao lá cờ Việt Nam có màu đỏ?
- * Biểu tượng văn hóa Việt Nam

2

4

BỨC THƯ GỬI HÒA BÌNH

- * Nỗi khổ của Việt Nam
- * Bức tranh về sự yên bình

6

7

CÂY BÚT NHÍ

- * Giải phóng miền nam
- * Đi tìm biển
- * Những quả trứng của Vịt và Cáo
- * Cây táo và chim sẻ
- * Chuyện Cành và Lá

8

10

12

14

15

TIP - TIP - TIP

- * Học quan sát - Trải nghiệm,
học cách tạo cho mình niềm vui

16

HỌC VUI - VUI HỌC

18

VƯỜN ĐỌC

- * Trẻ em thời chiến

20

KHÉO TAY, HAY LÀM

- * Cách làm nón lá

22

GÓC ẢNH YÊU THƯƠNG

- * K9 yêu thương gửi lại

24

Lời ngỏ

Trong “Bài thơ của một người yêu nước mình”, nhà thơ Trần Vàng Sao từng viết:

“Buổi sáng tôi mặc áo đi giày
ra đứng ngoài đường
Gió thổi những bông nửa trắng bên sông
Mùi tóc khô còn thơm lúa mùa qua
Bầy chim sẻ đậu trước sân nhà
Những đứa trẻ đứng nhìn ngấp nghé
Tôi yêu đất nước này như thế
Mỗi buổi mai
Bầy chim sẻ ngoài sân
Gió mát và trong
Đường đi đầy cỏ may và muộng chuộng
Tôi vẫn sống
vẫn ăn
vẫn thở
như mọi người”

Tình yêu thật giản dị phải không các em! Chỉ cần mỗi buổi sáng, mỗi ngày, chúng ta cảm nhận được hơi thở của chúng ta và trân trọng điều đó, đây cũng là yêu rồi. Chúng ta chậm lại để ngắm một bông hoa và hàm ơn tự nhiên đã ưu đãi cho chúng xanh tốt bốn mùa trên mảnh đất này; đây cũng là yêu.

Đất nước, quê hương và tình yêu không hề cao xa mà vô cùng gần gũi. Tháng 4 này, Việt Nam thân yêu của chúng ta có rất nhiều kỉ niệm, **Chuông gió** cùng các em hãy ôn lại một chút và cùng nắm tay nhau nhé:

Tôi yêu đất nước này chân thật
Như yêu căn nhà nhỏ có mẹ của tôi
(Trần Vàng Sao)

Tình yêu, rất đơn giản, phải không!

Chủ nhiệm CLB Ngôn ngữ và EQ
TS. Diêu Lan Phương

Tại sao lá cờ **Việt Nam** lại có màu đỏ?

Lá cờ đỏ sao vàng bay phấp phới trên nền trời tự do là hình ảnh quá đỗi quen thuộc đối với mỗi chúng ta. Đó là một minh chứng khẳng định sự thống nhất, độc lập, tự chủ và hòa bình của dân tộc Việt Nam.

“Gió bay đi, mà nhạc cũng bay theo,
Đưa tin mới khắp trên trời nước Việt.
Hoa cỏ đón, mà núi sông cũng biết,
Cờ Việt Nam oanh liệt gió mừng bay!”
(Ngọn Quốc kỳ - Xuân Diệu)

Lá cờ đỏ sao vàng có hình chữ nhật, chiều rộng bằng 2/3 chiều dài, nền đỏ, ở giữa có ngôi sao vàng năm cánh. Mỗi khi đến ngày lễ lớn của đất nước là chúng ta lại thấy hình ảnh lá cờ đỏ sao vàng tung bay trên khắp các nẻo đường, nhưng không phải ai cũng hiểu hết được ý nghĩa của lá cờ đặc biệt này.

Lá cờ có nền màu đỏ, đây là sắc màu tượng trưng cho nhiệt huyết cách mạng, là biểu tượng cho sự chiến đấu và chiến thắng. Ngôi sao ở giữa có màu vàng tượng trưng cho linh hồn dân tộc, năm cánh sao vàng tượng trưng cho các tầng lớp nhân dân cùng đoàn kết trong đại gia đình các dân tộc Việt Nam.

Trong cuộc khởi nghĩa Nam Kỳ chống thực dân Pháp cuối năm 1940, người có công vẽ ra lá cờ đỏ sao vàng đầu tiên là đồng chí Nguyễn Hữu Tiến. Đến năm 1976, sau khi Việt Nam thống nhất, Quốc hội Việt Nam khóa VI đã lấy cờ đỏ sao vàng, quốc kỳ của Việt Nam Dân chủ Cộng hòa làm quốc kỳ của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, với vài thay đổi nhỏ so với mẫu cờ nguyên thủy.

Lá cờ đỏ sao vàng chính là đại diện của niềm tự hào dân tộc, là biểu tượng của lòng trung thành, của ý chí quyết tâm xây dựng và bảo vệ đất nước của mỗi người dân Việt Nam.

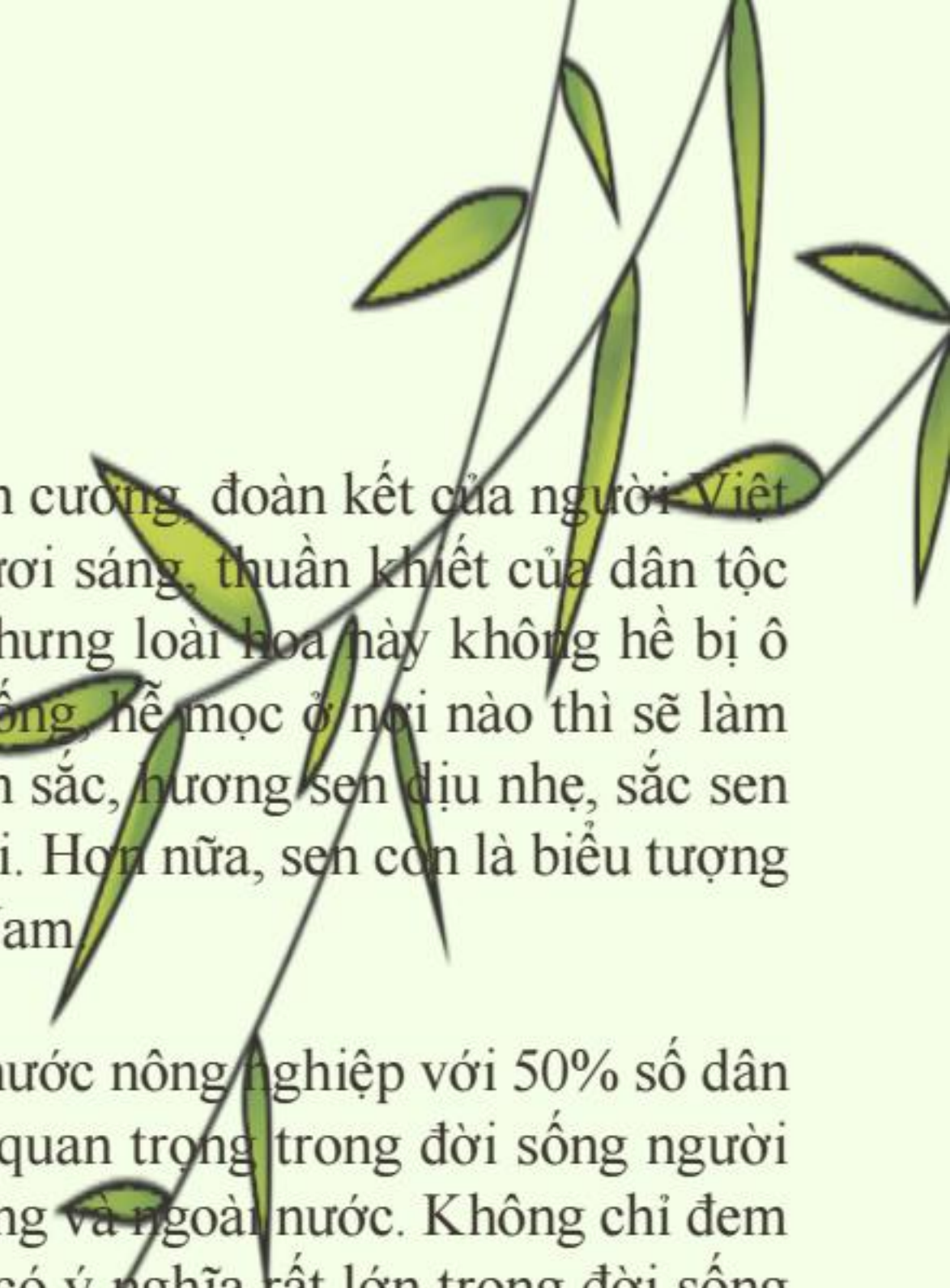
Khánh Huyền

Đi tìm biểu tượng đích thực của văn hóa Việt

*D*ân tộc Việt Nam vẫn đang trên hành trình tìm kiếm biểu tượng văn hóa Việt Nam. Trong hành trình ấy có không ít những băn khoăn, tranh cãi.

Hiện nay, có rất nhiều luồng tranh cãi xung quanh việc lựa chọn biểu tượng phù hợp cho văn hóa Việt Nam. Nhiều người ca tụng hoa sen là quốc hoa Việt, lại có ý kiến cho rằng cây tre mới xứng đáng trở thành biểu tượng quốc gia. Vậy, đâu mới là biểu tượng thống nhất của văn hóa Việt? Đó là câu hỏi mà các thế hệ vẫn trăn trở tìm kiếm đáp án.

Từ bao đời nay, cây tre đã có mặt ở hầu khắp các nẻo đường đất nước và gắn bó thủy chung với cộng đồng dân tộc Việt Nam. Trong tiềm thức của người Việt, cây tre chiếm vị trí quan trọng và được xem như là biểu tượng của người Việt, đất Việt. Cùng với cây đa, bến nước, sân đình – những hình ảnh quen thuộc, thân thương của làng Việt cổ truyền thì những bụi tre làng từ hàng nghìn năm đã có sự cộng sinh, cộng cảm đối với người Việt. Tre dâng bóng mát cho đời, tre trở thành vũ khí lợi hại cho những vị anh hùng khi ra chiến trường chiến đấu. Từ măng tre ngọt bùi để ăn đến bẹ tre làm nón; từ cành lá, thân tre đến gốc tre đều góp phần xây dựng cuộc sống. Hơn tất cả, tre phản ánh cốt cách của người Việt: mộc mạc, giản dị nhưng đoàn kết, thủy chung, bất khuất.

Nếu như cây tre phản ánh những phẩm chất kiên cường, đoàn kết của người Việt thì hoa sen lại tượng trưng cho vẻ đẹp thanh cao, tươi sáng, thuần khiết của dân tộc Việt. Mặc dù sinh ra và lớn lên trong bãi bùn lầy nhưng loài hoa này không hề bị ô nhiễm mà lại có khả năng làm thay đổi hoàn cảnh sống, hễ mọc ở nơi nào thì sẽ làm cho nước đục nơi đó lắng trong. Sen có cả hương lẫn sắc, hương sen dịu nhẹ, sắc sen đậm thắm, gợi lên tâm hồn cao thượng của con người. Hơn nữa, sen còn là biểu tượng của sự tự do, bình đẳng, bác ái của người dân Việt Nam.

Các bạn biết đấy, Việt Nam được biết đến là đất nước nông nghiệp với 50% số dân làm nghề nông. Bởi vậy, cây lúa là một loài cây rất quan trọng trong đời sống người Việt. Nó phục vụ chủ yếu cho nhu cầu lương thực trong và ngoài nước. Không chỉ đem lại đời sống vật chất mà cây lúa còn là một loài cây có ý nghĩa rất lớn trong đời sống tinh thần của người Việt Nam. Cây lúa tượng trưng cho nền văn minh lúa nước không chỉ của Việt Nam mà còn của cả Đông Nam Á. Cây lúa là biểu tượng cho sự no ấm, đầy đủ. Cây lúa tượng trưng cho sự cần cù, chịu khó, “hai sương một nắng” trong lao động sản xuất của nhân dân ta.

Khi đặt chân đến dải đất hình chữ S, không khó để bạn có thể bắt gặp những hình ảnh về cây tre, hoa sen, bông lúa hay chiếc nón lá, tà áo dài... Đó đều là những người bạn gần gũi, thân quen với mọi người dân Việt Nam. Và tôi cho rằng, tất cả chúng đều xứng đáng trở thành biểu tượng đích thực của văn hóa Việt.

Khánh Huyền

NỖI KHỔ CỦA VIỆT NAM

Khi Việt Nam hòa bình

Những dòng sông mát chảy

Mỹ bắt đầu ném bom

Những ngôi nhà cháy rụi.

Biết bao nhiêu bom đạn

Khiến dân ta khổ đau

Không một nơi bình yên

Tiếng máy bay gầm rú

Những người dân Việt Nam

Những khu rừng Việt Nam

Cổ gánh chịu sức nặng.

Những ngày hạnh phúc kia

Đã dần dần tan biến

Chú bộ đội anh dũng

Những người đã đem lại

Niềm hy vọng cho tôi

Khi đất nước hòa bình

Tôi lại khoác áo xanh.

(Hạnh An – CLB Ngôn Ngữ và EQ)

Bức Tranh Về Sự Yên Bình

Một nhóm họa sĩ được tham gia một cuộc thi vẽ về chủ đề: “Một khung cảnh về sự yên bình”. Có ba bức tranh rất đẹp trong khi ban giám khảo chỉ được chọn lấy một.

Bức tranh thứ nhất vẽ một cây sồi vào mùa thu lá vàng rơi. Ngon gió thoang thoảng và một cô gái ngồi dưới gốc cây ngồi đang đọc sách.

Bức thứ hai vẽ mặt hồ nước trong xanh với con sóng lăn tăn trên mặt nước. Gió nhẹ nhẹ và những đám mây trắng xoá.

Còn bức tranh cuối cùng vẽ một ngọn núi mưa bão bập bùng, sấm chớp sét đánh, chẳng thấy sự bình yên đâu cả. Bỗng giám khảo để mắt tới một chú chim. Chú bình tĩnh trú mưa dưới hốc cây trước cơn bão dữ dội.

Ngày công bố kết quả, ban giám khảo nói: “Bình yên là khi chúng ta cảm thấy yên bình trong lòng, bình tĩnh vượt qua hiểm nguy mặc ngoài kia có bao nhiêu khó khăn đang ập đến. Đó mới là sự bình yên.”

Minh Thanh- Lớp Hạt Dẻ Cười

Giải phóng miền nam

Ơi miền Nam yêu dấu
Nơi lửa khói mịt mù
Đã đi vào lịch sử
Tên anh - Giải phóng quân.

Đường hành quân gian khổ
Bao núi thẳm, rừng sâu
Anh vẫn không lùi bước
Ra chiến trường mau mau.

Hỡi anh bộ đội ơi
Anh xua bom, đuổi đạn
Dù hi sinh xương máu
Vẫn một lòng hiên ngang.

Một lời thề son sắt
Không thắng không trở về
Nay giặc thù tan hết
Đất nước đã bình yên.

30 tháng 4 về
Mừng non sông một dải
Nhớ ơn anh mãi mãi
Người Giải phóng quân anh hùng.

Bảo Thanh - lớp Chim cánh cụt

đi tìm biển

Một hôm, chim sẻ muốn đi tìm biển để được ngắm nhìn bầu trời và tận hưởng những làn gió mát mẻ vì chú đã ở trong khu rừng quá lâu. Trên đường đi, chim sẻ bị kẹt vào cành cây chú kêu la mãi nhưng không có ai trả lời. May mắn thay, một chú ốc sên nhỏ bé cũng có ước muốn giống chim sẻ đang đi dạo quanh khu rừng thì nghe thấy một giọng nói cất lên:

- Cứu tôi với !

Chú ốc sên liền đi đến chỗ giọng nói đó và thấy chim sẻ đang cố gắng bay lên. Chú ốc sên liền đi tới và hỏi chim sẻ:

- Cậu bị làm sao vậy ?

- Tôi đang đi tìm biển thì bị mắc kẹt vào đây! – Chim sẻ từ trên cây hét lên với ốc sên.

Ốc sên nói:

- Oa ! Tôi cũng có ước mơ giống cậu. Để tôi gọi gia đình tôi đến giúp cậu.

Ngay sau đó, chú ốc sên liền đi gọi cả gia đình mình đến giúp chim sẻ.

Khi đó, từ trên cây nhìn xuống thì thấy cả đàn ốc sên đang bò lên cây để giúp mình. Chú nghĩ: “Chắc họ không giúp được mình đâu. Họ nhỏ bé thế kia mà đẩy được cành cây to như thế này?”. Khi lên đến chỗ chim sẽ bị mắc kẹt, những chú ốc sên bám chặt vào cành cây và cố gắng đẩy nó ra. Cuối cùng, chim sẽ cũng thoát khỏi cành cây. Chú liền cảm ơn cả gia đình ốc sên vì đã giúp đỡ chú. Chim sẽ rủ ốc sên:

- Cậu có muốn đi tìm biển với tớ không?
- Có chứ ! Có chứ ! - Ốc sên vui vẻ nói.

Chim sẽ và ốc sên cùng nhau đi tiếp cuộc phiêu lưu của mình. Cuối cùng hai người bạn cũng tìm thấy biển. Ốc sên nói to:

- Nơi đây thật yên bình biết bao. Những chú cua đi trên bờ cát. Con sóng thì lướt qua nhẹ nhàng. Dải mây trắng bay bồng bềnh trên bầu trời.

Chim sẽ và ốc sên mỉm cười cùng nhau chậm chậm nhìn ra mặt biển mênh mông.

Thanh Hằng - Lớp Pikachu

Những quả trứng của Vịt và Cáo

Có một cô Vịt mẹ sống bên một hồ nước nhỏ. Ở gần đó, có một anh Cáo ranh ma sống dưới gốc cây cổ thụ cao lớn. Mùa đông đã tới, Đồ ăn quanh đó giảm sút nhiều mà đúng lúc Vịt lại vừa đẻ trứng. Vì sợ mất trứng, Vịt mẹ không dám đi xa kiếm đồ ăn. Suốt mấy tuần liền, cô ấy chẳng ăn gì. Một hôm, đang kiếm đồ ăn ở gốc cây cổ thụ, Vịt Mẹ nhận ra có anh Cáo sống ở đây. Từ đó, hai người đã là hàng xóm của nhau. Một buổi chiều nọ, Vịt mẹ thấy đói quá, liền bảo với anh Cáo:

- Cáo ơi, tôi đói quá! Hay là bây giờ anh ở đây trông trứng cho tôi để tôi đi xa kiếm đồ ăn được không?

Vốn có tính ranh ma, Cáo ta nghĩ: “Chà, nếu như chị Vịt đi thì mình sẽ có thể ăn trứng của chị ấy lúc đó. Mình nói dối kiểu gì chả được!”. Nghĩ vậy, Cáo vui vẻ trả lời:

- Được thôi, chị cứ yên tâm đi đi!

- Ở đây có bảy quả trứng. Về nhà, nếu thiếu quả trứng nào thì anh báo với tôi nhé!

Nói đoạn, cô ấy tung cánh nhảy xuống hồ rồi bơi đi. Thấy Vịt mẹ đã đi xa, Cáo ăn luôn hai quả trứng. Về đến nhà, thấy chỉ còn năm quả, Vịt mẹ hốt hoảng hỏi Cáo:

- Cáo ơi, hai quả trứng của tôi đâu mất rồi?

Cáo tỉnh bơ nói dối:

- Tôi không biết!

Tôi thấy con thỏ ở đằng

kia nên đuổi theo,
quay về thì không thấy hai quả
trứng kia đâu nữa.

Vịt mẹ bức xúc ngồi xuống vừa khóc, vừa
áp tiếp năm quả trứng còn lại.

Hôm sau, Vịt mẹ lại hẹn Cáo ở lại trông nom năm quả
trứng thật chặt chẽ. Lần này, Cáo ăn hết cả năm quả trứng còn
lại. Khi nhìn thấy Vịt từ xa, Cáo giả vờ nằm lăn cuống đất đau
đớn. Vịt Mẹ hoảng hốt một lần nữa vì thấy trong tổ không còn quả
trứng nào nữa. Vịt mẹ hỏi:

- Anh làm sao vậy? Trứng của tôi đâu hết rồi?

- Tôi xin lỗi. Do tôi quá yếu đuối nên không đuổi được gã rắn ra khỏi
tổ. Gã ta đã ăn hết trứng của chị mất rồi.

Thấy ở mép của Cáo có dính máu, Vịt đã phát hiện ngay ra Cáo chính là
thủ phạm. Cô nói:

- Nơi này nguy hiểm quá! Tôi phải chuyển sang bờ bên kia mới được.
Anh có muốn đi cùng tôi không?

Cáo ngẫm nghĩ: “Nếu ta sang đấy thì chị ấy sẽ lại đẻ thêm trứng cho
mình ăn.” Cáo trả lời:

- Tôi sẽ đi cùng chị và trông trứng cho chị.

- Vậy thì đây, anh trèo lên lưng tôi, tôi sẽ đưa anh sang bên kia cùng.
Đi đến giữa hồ, Vịt mẹ nghiêng người để Cáo rơi xuống sông còn mình
thì nhanh chân bơi sang bờ bên kia để lại Cáo chơi vơi giữa dòng nước.

Vịt mẹ đứng trên bờ nói xuống:

- Cho chừa cái tội đi lừa đảo người khác.

Từ đó, Vịt mẹ đẻ thêm trứng và sống hạnh phúc bên đàn vịt
con của mình, tránh được tên Cáo xấu xa.

Thủy Minh – lớp V301 Bò Công Anh

Cây Táo và Chim Sẻ

Trong một khu vườn nhỏ, có một chú chim sẻ đang đi tìm nơi để xây tổ. Chú bay đi qua rất nhiều cây cối trong vườn nhưng chưa lựa được một nơi xây nhà theo ý mình. Bỗng từ phía xa, một cây táo già đứng trầm ngâm lọt vào tầm mắt của chú. Chú bay một vòng quanh cây rồi cất tiếng hỏi:

- Bác Táo ơi! Mùa đông đã sắp về rồi. Bác có thể cho cháu xây tổ ở thân cây của bác được không?

Bác Táo già điềm đạm bảo:

- Cháu có thể xây tổ ở đây. Chắc mùa đông này bác sẽ vui hơn vì có cháu chơi cùng.

Thế rồi chim sẻ bắt đầu hành trình xây tổ của mình. Nó đi tìm kiếm khắp vườn những cành củi khô, rơm và lá cây để xây nhà. Nó cần mẫn xây chiếc tổ của mình thật chắc chắn.

Những ngày cuối mùa thu, gió đã bắt đầu thổi mạnh hơn. Chiếc tổ hơi rung rinh theo những cơn gió. Bác Táo bắt đầu dùng những cành cây nhỏ che chắn cho chiếc tổ. Thế là chiếc tổ của Sẻ đã được bảo vệ an toàn. Và suốt một mùa đông dài, hai bác cháu trò chuyện với nhau như những người thân trong gia đình.

Đức Anh - Lớp Hạt dẻ cười

Chuyện Cảnh và Lá

Mùa đông trời lạnh quá
Ông mặt trời ngủ quên
Chui vào trong chăn ấm
Bỏ cả việc của mình.

Mặt đất rét căm căm
Cây rét run cảm lạnh
Lá thương cây ốm yếu
Nghĩ cách cứu thật nhanh.

Dồn hết sức của mình
Lá rục lên màu đỏ
Sưởi ấm cho các cành
Không còn co ro nữa.

Rồi một hôm kiệt sức
Những chiếc lá lìa cành
Cành vô cùng giận giữ
Nghĩ rằng lá bỏ mình.

Bỗng một sớm mùa xuân
Những chồi non xuất hiện
Ngay chỗ ngày hôm qua
Lá lìa cành đi mất.

Cành vô cùng ân hận
Đã giận nhăm lá rồi
Hứa sẽ chăm búp nhỏ
Không bao giờ bị rơi.

Hoàng Trâm Anh

HỌC QUAN SÁT- TRẢI NGHIỆM, HỌC CÁCH TẠO CHO MÌNH NIỀM VUI

Có người nói, đại ý là: “Hạnh phúc không phải là đích đến, hạnh phúc là một cuộc hành trình”. Trong hành trình chúng ta đã đi, chắc chắn đi qua tuổi thơ (với người lớn) và đang đi qua tuổi thơ (với trẻ con). Làm sao để hành trình ấy trở thành hạnh phúc?

Chúng tôi bắt gặp rất nhiều đứa trẻ, những gương mặt đã học tập tại CLB từ những ngày đầu tiên. Hầu hết các con đều rất vô tư, hồn nhiên nhưng cũng không phải không có những đứa trẻ “đặc biệt” hơn trong mắt bố mẹ và bạn bè cùng trang lứa. Chúng thường “thu mình” trong một cái vỏ bọc của sự im lặng hoặc “nổi loạn” để mọi người chú ý. Bằng cách nào đó, chúng luôn làm chúng ta phải bận tâm. Thế nhưng chính “chúng nó” lại thể hiện mình đầy khác lạ “Con muốn mua quả thanh long cho mẹ” khi cùng cả lớp trải nghiệm đi chợ (mà trước đó con khước từ niềm vui được học tập ngoài trời cùng các bạn), có đứa lại hào hứng kể tên rất nhiều loại quả có vị chua, vị ngọt trong bài học quan sát thức ăn, có đứa lại cảm thấy mình thật tài giỏi khi làm ra được một bài thơ trong giờ quan sát bầu trời... Tất cả những niềm vui ấy chúng tôi có được chính nhờ một sự LẤP ĐẦY những thiếu hụt về trải nghiệm thực tế và cảm xúc của các con.

Rất nhiều những khóa học Quan sát của CLB đã được các bạn nhỏ tiếp cận và đem lại hạnh phúc giản đơn cho cả cô và trò: đó là những tiếng cười. Chúng tôi mỉm cười khi các bạn tíu tít vì nhìn thấy những con sâu trong vườn cải, chúng tôi mỉm cười vì các bạn xoay người ghi ghi chép chép tên các loài cây trong vườn, chúng tôi mỉm cười khi các con xúm xít quanh con cá được bắt từ dưới ao trong một chuyến dã ngoại, chúng tôi mỉm cười khi các con lấm lem bùn đất hái cà chua, hái rau muống, chúng tôi mỉm cười khi có bạn tranh thủ buôn bán “rau củ” ngay tại vườn thăm quan... Bao nhiêu đó đủ để chúng ta có thêm động lực: Hãy cho các con hòa mình với thiên nhiên nhiều hơn nữa để các con có được những niềm vui thực sự.

Có thể các con chưa có nhiều cơ hội được trải nghiệm cùng CLB, nhưng chúng tôi đang nỗ lực nhiều hơn để các con có được một hành trình học tập đầy hạnh phúc.

Phan Thanh Thảo

“Hãy cho em bình yên chỉ một phút thôi
Hãy cho em bình yên để được đến trường
Đừng gieo bao sầu đau
Đừng gây thêm niềm đau chia li...”

Ngày nay chúng ta đang được sống trong thế giới hòa bình, không có mùi súng và khói, không phải chịu những nỗi đau mất mát, chia li như trong chiến tranh. Chúng ta có thể sống, học tập và trưởng thành trong điều kiện tốt nhất; được thoải mái chạy theo đam mê, sở thích của riêng mình.

Thế nhưng, các bạn nhỏ thời chiến thì không may mắn được như vậy. Đối mặt với đạn bom và thuốc nổ mỗi ngày, các bạn ấy phải đi sơ tán gia đình, tự chăm lo cho cuộc sống ngay từ khi còn rất nhỏ tuổi. Các bạn tự đào hầm trú ẩn, đào hào giao thông, đan mũ rơm, làm bánh mì... Hành trang đi học ngoài sách vở còn có túi cứu thương, mũ rơm chống mảnh bom và đất đá. Các em là những đứa trẻ nhưng các em cũng là những chiến binh. Các em

cũng phải đương đầu với những cuộc đấu tranh khốc liệt giống như những anh bộ đội đang cầm súng trên chiến tuyến. Vượt lên hoàn cảnh, các em vẫn chăm ngoan, học tập thật tốt với mong muốn mai sau lớn lên sẽ góp công sức của mình vào sự nghiệp xây dựng và làm giàu cho nước nhà

Đó chính là những điều mà cuốn sách Trẻ em thời chiến muốn đem đến cho chúng ta. Cuốn sách tập hợp khoảng gần 100 bức ảnh tái hiện cuộc sống thường nhật của lứa tuổi thiếu nhi trong giai đoạn từ năm 1945 – 1975. Các bức ảnh này được lấy từ bộ sưu tập ảnh của các nhà nhiếp ảnh đến từ Thông tấn xã Việt Nam, Báo Thiếu niên Tiền Phong, phóng viên hãng truyền hình NDN (Nihon Denpa News) của Nhật Bản khi thực hiện đoạn phim tài liệu dài kỳ về cuộc sống của những người dân ở miền Bắc Việt Nam.

Trẻ em thời chiến là một cuốn nhật ký về chiến tranh đặc biệt bởi nó được ghi bằng những đôi mắt và nụ cười trẻ thơ. Những đôi mắt trong trẻo và nụ cười hồn nhiên ngây thơ của các em chính là điều gây ấn tượng sâu sắc nhất với bạn đọc. Trong tiềm thức của người Việt Nam, những đôi mắt, nụ cười ấy được ví với ngọn đèn soi rọi cho con đường, lối đi của đồng bào dân tộc. Những ngọn đèn ấy tuy nhỏ nhưng ảnh hưởng đến sức sống và lý tưởng của cả nhân loại, là nguồn động lực cho nhân dân ta mạnh mẽ đứng lên, xông pha ra chiến trường, thực hiện những cuộc đấu tranh chống Pháp, chống Mỹ có sức tàn phá, hủy diệt lớn.

Bằng những bức hình tư liệu chân thực và sống động, cuốn sách không chỉ mô tả cuộc sống của trẻ em dưới bom đạn chiến tranh bắn phá bằng không quân của Mỹ những năm 60 – 70 của thế kỷ trước mà nó còn cho thấy rằng một dân tộc đã bình thản thế nào khi đón nhận và đối mặt với cuộc chiến tranh tàn khốc mà kẻ thù reo rắc. Ý chí quyết tâm vươn lên mọi hoàn cảnh của con người Việt Nam khi phải sống trong cảnh ngập mùi khói súng mỗi ngày thật đáng khen ngợi phải không nào?

Chiến tranh và hòa bình là hai trạng thái tưởng chừng như tách biệt nhưng vô hình chung lại gắn kết với nhau. Là những chủ nhân tương lai của đất nước, những thế hệ trẻ đang tiếp bước cha ông, chúng ta hãy phấn đấu học tập tốt, tu dưỡng đạo đức mỗi ngày và cùng lan tỏa yêu thương tới những người xung quanh để nguồn sáng hòa bình sẽ mãi chiếu rọi!

Khánh Huyền

Một kết thúc khác cho truyện ngụ ngôn "Rùa và Thỏ"

Các em thân mến!

Hẳn là các em không còn xa lạ với truyện ngụ ngôn “Rùa và Thỏ” đúng không nào? Bài tập kì này của **Học vui- vui học** là viết kết thúc khác cho câu chuyện. Chúng mình cùng viết tiếp vào dấu ba chấm cuối đoạn và gửi bài về tập san *Chuông gió* nhé!

Các em có thể nộp bài trực tiếp hoặc gửi qua hòm thư: clbngonnguvaeq@gmail.com

Trân trọng cảm ơn!

“Ngày xưa ngày xưa, có một chú Thỏ và một chú Rùa cùng sống với nhau trong một khu rừng. Thỏ và Rùa là đôi bạn chơi rất thân với nhau. Bỗng một hôm đôi bên xảy ra tranh cãi khi nói ai chạy nhanh hơn ai. Thế là Thỏ và Rùa cùng đi đến quyết định là sẽ chạy đua để phân định, rằng ai mà về đích trước thì sẽ là người chạy nhanh hơn. Thỏ vốn là loài vật chạy rất nhanh nên vừa mới xuất phát Thỏ đã chạy thực mạng nhanh như tên bắn, một lúc sau khi thấy rằng mình đã bỏ rùa ở lại đằng sau quá xa, thỏ nghĩ: “Còn lâu rùa mới đuổi kịp ta, cậu ta rất chậm chạp, thôi thì mình cứ tranh thủ nghỉ ngơi cái đã”. Thỏ tung tăng hái hoa bắt bướm, mệt rồi Thỏ ngồi dưới một gốc cây to và ngủ thiếp đi. Trong khi đó rùa vẫn chăm chỉ hì hụi bước từng bước nặng nhọc và tiến dần dần về đích. Khi Thỏ tỉnh giấc thì trời cũng đã nhá nhem tối và Thỏ giật mình khi thấy Rùa sắp về đến đích. Thỏ...”

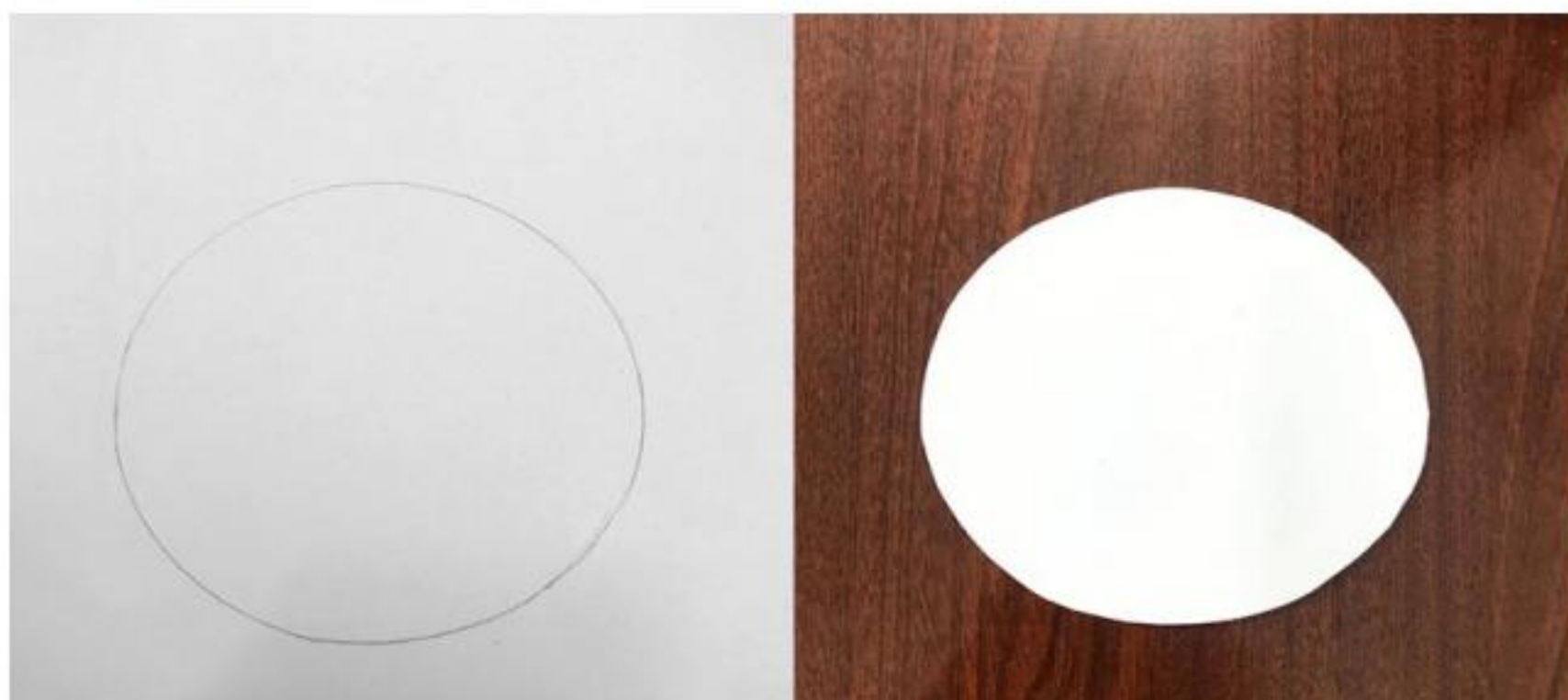
Chiếc nón lá không chỉ là vật che mưa, che nắng mà còn là biểu tượng văn hóa của người Việt. Bằng những nguyên liệu đơn giản, hãy tự tay làm một chiếc nón để dành tặng cho những người bạn yêu quý nhé!

Làm nón lá kỳ diệu bằng giấy

1

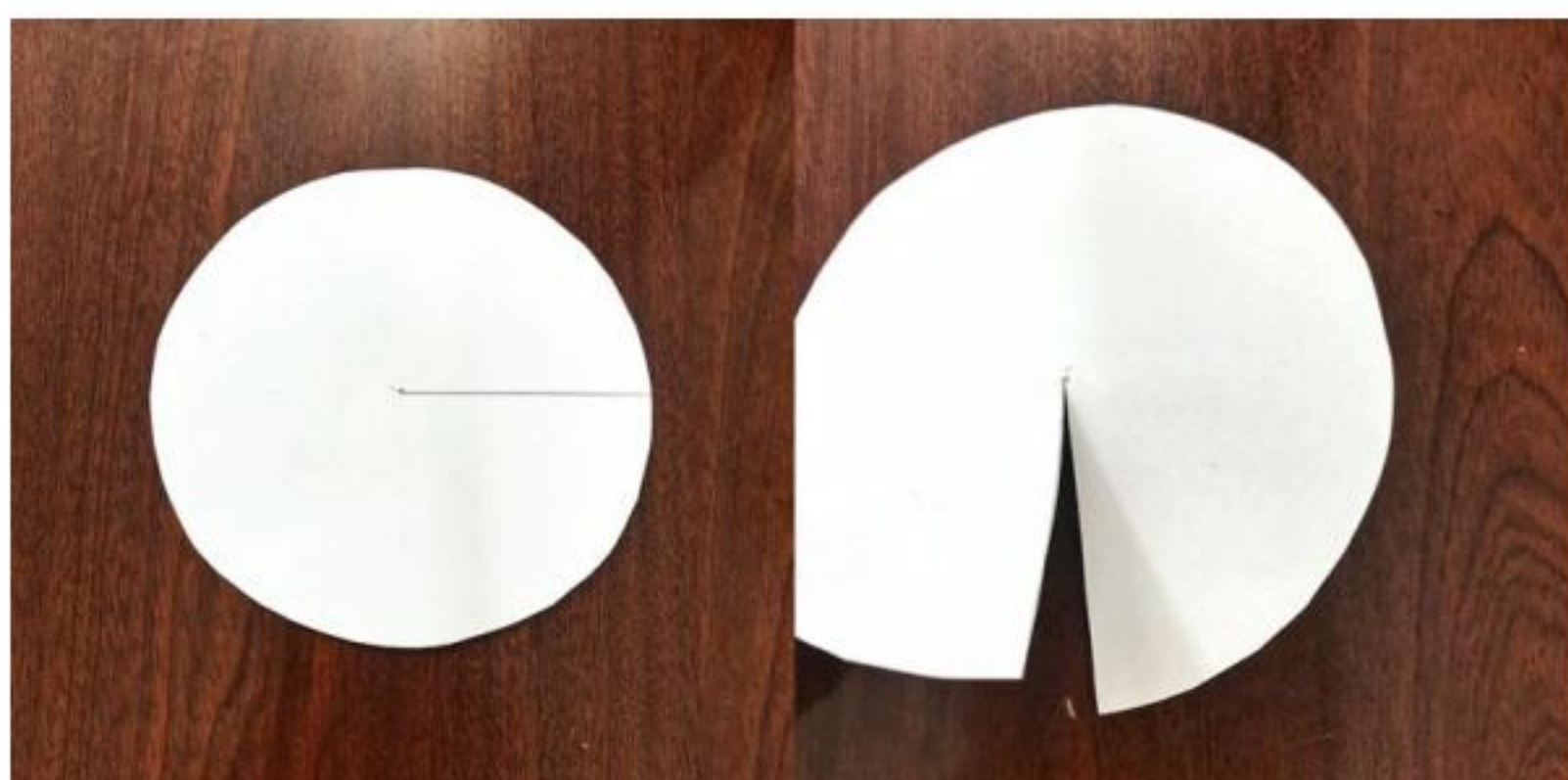
Nguyên liệu

- Giấy
- Kéo
- Thước kẻ, compa
- Hồ nước hoặc băng dính
- Bút màu, bút chì
- Một sợi dây nhỏ

Đầu tiên, bạn dùng compa và bút chì vẽ một vòng tròn (to nhỏ tùy ý) vào giấy rồi dùng kéo cắt theo đường chì tạo thành một hình tròn xinh xắn như trong hình mẫu.

2

Tiếp theo, xác định tâm đường tròn rồi dùng thước và bút chì kẻ một đường từ tâm đến viền. Dùng kéo cắt theo đường chì vừa kẻ.

3

Sau đó, bạn hãy đưa một mép vừa cắt của hình tròn đè lên mép còn lại rồi dán chặt chúng bằng hồ nước hoặc băng dính (Lưu ý: giữ thật chặt và đảm bảo hai mép dưới phải đều nhau).

4

Cuối cùng, hãy dùng bút màu trang trí những họa tiết sinh động, bắt mắt cho chiếc nón thân yêu của bạn nhé! Thật đơn giản phải không nào? Dưới đây là một số mẫu nón trang trí cho các bạn tham khảo!

Chương Giỏ - 06

23

K9

Yêu thương gửi lại

“Cảm ơn chú bộ đội nhiệt tình.
Chúng cháu yêu chú lắm”

Cô trò vui tươi trong ngày nắng mới

“ Wow. Cả chiếc cầu vồng
trong bong bóng kìa”

Chịu trách nhiệm nội dung
TS. ĐIỀU LAN PHƯƠNG

Biên tập
THANH THẢO
KHÁNH HUYỀN

Thiết kế và trình bày
LƯƠNG NHUNG
THANH TÂM

Liên hệ :
CLB NGÔN NGỮ VÀ EQ
 clbngonnguvaeq@gmail.com
 Hotline: 0243 2003672

